

عنوان مقاله:

نگاهی به ویژگی های رسم الخطی نسخه ها در دوره قاجار (بررسی نسخه خطی مراسلات عاشق و معشوق ستمگر: ش بازیابی ۱ / ۲۶۸۴ کتابخانه مجلس)

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات زبان و ادبیات در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

ندا مراد - دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

خط، چهره مکتوب زبان است و همانند زبان، از مجموعه اصول و قواعدی پیروی می کند که در همان دوران رواج دارد و با تغییر عصر و دوره نیز تغییر می کند. از آنجایی که خط نقش مهمی در اصالت و غنای فرهنگ یک جامعه دارد، شناخت رسم الخط هر دوره ای ضروری به نظر می رسد. مراسلات عاشق و معشوق ستمگر، یکی از دست نویس های دوران قاجار است که با بیانی شیوا و ادبی حاوی سی و یک نامه و جواب نامه ی عاشقانه است که احوال عاشق و معشوق و وقایع میان ایشان را روایت می کند «مجرم» تخلص راقم سطور این تحریر است که در هیچکدام از منابع و تذکره های ایندوره چون حدیقه الشعرا، فرهنگ سخنوران و... مطلبی درباره او و مراسلات عاشق و معشوق ذکر نشده است. در واقع نام، نشان و تالیف او خالی از ابهام نیست و با اطلاعات موجود درباره ی احتمال ارتباط مذکور با مجرم یزدی، مجرم کشمیری و... نمی توان اظهار نظر قطعی داد. در این نسخه، همچون سایر آثار این دوره نیز، آشفتگی رسم الخط به دلیل مدون نبودن قواعد زبان و ضوابط املائی، مشهود است، از این رو نویسنده در این مقاله در یک مقدمه و دو گفتار، ویژگی های رسم الخطی نسخه ها در دوره قاجار را با تکیه بر نسخه خطی مراسلات عاشق و معشوق ستمگر بازمی نمایاند.

کلمات کلیدی:

نسخه خطی، مجرم، مراسلات عاشق و معشوق ستمگر، رسم الخط، دوره قاجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1555000>

